

устав предвиди и то само у ратним и другим ванредним приликама, док оне трају. Код ових уредби које влада доноси по основу законодавне делегације прецизно су утврђени оквири у којима се врше законска овлашћења, преносе на владу, с тим да законодавно тело и даље задржава контролу над владом и њеном законодавном делатношћу.

а) Пословници парламента (скупштине) и њених домова представљају важан извор уставног права сваке земље. Овим пословницима парламенти регулишу организацију и начин свог рада (својих домова) и они обавезују како чланове парламента (посланике), тако и све учеснице у процесу парламентарног одлучивања. Са успостављањем парламентаризма у Србији, у парламентарном раду њене скупштине је незаобилазан и овај акт њеног самоорганизовања, њеног унутрашњег живота. То је и код нас акт који уређује организацију и рад наше Народне скупштине као и начин остваривања права и дужности народних посланика. Иначе пословници се доносе и важе за један изборни период парламента и поред тога што су акти самоорганизовања законодавних тела, садрже и друга правила, пре свега она о процедури доношења закона и других аката.

б) Општи правни акти подзаконског карактера се изузетно појављују као извори уставног права и ту се ради пре свега о актима извршне власти, владе, као што су уредбе, одлуке, правилници, наредбе и сл. Правило је да по начелу поделе власти законодавство нормира, доноси прописе а да их егzekутива извршава. Међутим, та граница више није оштра у том смислу да закон прописује, а да се подзаконски прописи само старају о извршењу закона и других аката. Услед брзине, динамичности друштвених односа, живот гази и превазилази многе законе који заостају за брзим променама и развојем друштва. Зато се показује да је целисходније да те односе регулише егzekутива својим актима јер је оперативна и брзо, благовремено реагује када се укаже потреба за доношењем одређених прописа. Уредба је најважнији подзаконски пропис, има најјачу правну снагу у односу на остале подзаконске акте па се тако и највише приближава закону јер залази све више у нормативну област.

в) Одлуке уставних судова представљају важан и специфичан извор уставног права у оним земљама које познају ову институцију контроле уставности и законитости. Одлуке уставних судова су извор уставног права иако се њима не ствара већ само тумачи устав. Те одлуке, дакле, нису директан извор уставног права, али су важне јер својом